# La dignitat perduda

Aquest dissabte passat es va tornar a fer la cresponada a Sant Narcís, com cada dia 18, per seguir recordant amb llaços negres cada dia que Adif està abusant de la paciència d'un barri, una ciutat i un país. Però aquest darrer acte reivindicatiu va venir acompanyat per una convocatòria de concentració excepcional. Quedava clar que havia de ser un crit molt més contundent en contra de la burla de la gestora d'infraestructures en saber-se que l'empresa contractada per acabar el parc Central treballava sobre un projecte carregat d'errades, imprecís i fins i tot fora de la normativa legal. Però al mateix temps havia de ser un clam de suport, però també d'avís, cap als representants polítics que demà seran a Madrid per tal d'escoltar el que Adif els vol explicar davant d'una nova aturada en les obres. Però també va ser la demostració evident que si totes les forces vives de la ciutat es conxorxen algunes coses es poden canviar. Davant de la mirada estupefacta dels vigilants de seguretat, una suma de veïns, representants d'entitats cíviques i econòmiques gironines i membres de la majoria de partits polítics amb representació municipal van fer-se sentir dins de l'estació. Els xiulets, les consignes i els crespons negres es van barrejar amb els usuaris del ferrocarril, treballadors i passants. La sortida escortada per mossos d'esquadra va ser més alegre que traumàtica. Tot i així a ningú se li van escapar dos detalls interessants. Un, que tant de bo molt abans s'hagués encertat a fer un front comú de tota la ciutat. I dos, que depenent del contingut de la reunió a Madrid caldrà elevar un o dos graons el to de la protesta. Sense més remei. Això o claudicar definitivament i oblidar la qüestió per sempre més.

Ni ara, ni mai, ha estat només una qüestió de Sant Narcís. Però ara, més que mai, ha de ser una qüestió de tota la ciutat de Girona. Sencera. La recuperació del parc Central, la seguretat dins de l'estació d'alta velocitat i els túnels que creuen la ciutat, tot és important. Però per sobre de tot el més important és el restabliment la dignitat perduda.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/03/21/dignitat-perduda/835689.html?utm_source=rss